

Найбільшого лікувального ефекту можливо досягти поєднуючи різні способи впливу на вогнище запалення. Регулярне використання такого типу лікування в подальшому може призвести до відмови від ліків.

Необхідно модернізувати технологічне обладнання, з метою зниження кількості витоків іонізуючого випромінювання під час роботи у нормальному режимі, та оснастити приміщення автоматичною аварійною вентиляцією з метою прискорення і видалення аварійних викидів та створити захист від шумо-вібраційного випромінювання, а саме: шумопоглинаючі екрани, екрани від попадання іонізуючого випромінювання, а також створити освітлення щоб не впливало на здоров'я людини. При процесі лікування щоб лікар і пацієнт яко мого були менше в зоні випромінювання. Захисний спецодяг, а саме захисний халат він дає змогу захисту від попадання іонізуючого випромінювання на людину.

Передбачити монтування іонізаторів та зволожувачів повітря для зниження ризику виникнення накопичення статичного потенціалу. Спланувати проведення робіт щодо виведення сигналів від систем пожежної сигналізації на пульти централізованого спостереження та виведення сигналів від систем контролювання повітряних середовищ та параметрів на пульти чергового персоналу підприємства. Ініціювати роботи щодо перегляду плану ліквідації надзвичайних ситуацій з метою врахування помилок в оцінці небезпеки підприємства.

СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ ПРАЦІВНИКІВ ПІДПРИЄМСТВ

Медведєва Д.С.

Науковий керівник – Нікітченко О.Ю., канд. техн. наук, доцент

Сучасний розвиток України, як повноцінної держави, неможливий без соціального благополуччя її громадян, що обумовлює відповідні зміни в галузі соціальної політики, розробку механізмів соціального захисту, заснованих на принципах саморегулювання та взаємної підтримки. На даний час наша держава відноситься до консервативного типу системи соціального захисту (як і більша частина країн Західної Європи, в основному з німецькою орієнтацією), запропонованої шведським вченим Еспінгом – Андерсом в 1991 р.

Взагалі, соціальний захист - це система економічних, соціальних, правових, організаційних, медичних і технічних заходів спрямованих на захист громадян від несприятливого впливу соціальних ризиків, які несуть загрози втрати працездатності та місця роботи, хвороби і соціальної дезінтеграції. Його метою є підтримка матеріального становища громадян за допомогою створення на підприємствах, в регіонах і

державі спеціальних механізмів, фондів, включаючи страхові, і інститутів соціального захисту, у випадках і на умовах, встановлених законодавством і трудовими угодами.

Важливим компонентом у діяльності суб'єктів соціального захисту є соціальний захист працівників підприємств. Його об'єктивна необхідність обумовлена не тільки природою самої людини (як біологічної істоти з її життєвими циклами), а й існуючою взаємозалежністю людини від широкого спектра чинників, які визначають її життєдіяльність в процесі праці: виробниче середовище (впливає на здоров'я і працездатність працівника), умови праці (впливають на зміст праці, рівні доходів, режими праці та відпочинку і т.д.) і трудові відносини (впливають на формування атмосфери співпраці і соціального партнерства або конфліктних ситуацій і дискримінації членів трудового колективу). При цьому соціально-трудові відносини, з приводу захисту працівників підприємств (організацій) від складного комплексу техногенних і природних факторів, економічних (питання найму персоналу і ситуація на ринку праці), біологічних (вік, здоров'я, працездатність), проявляють себе у вигляді взаємозв'язку між працівником і роботодавцем; працівником і державою; роботодавцем і державою.

На сьогодні для України проблема створення здорових і безпечних умов праці, забезпечення протиправної стійкості народного господарства має особливе значення. За даними статистичних досліджень рівень виробничого травматизму в Україні за останні 15 років збільшився в 5—8 разів, порівняно з показниками в інших промислово розвинених країнах. Витрати на пільги і компенсації за роботу в шкідливих умовах у розрахунку на одного працюючого майже у 2 рази перевищили витрати на профілактику нещасних випадків і професійних захворювань.

Вирішувати дану проблему необхідно як на загальнодержавному, регіональному, так і на місцевому рівнях. Тому питання соціального захисту громадян повинні реалізовуватися за рахунок трьох джерел — державного бюджету, місцевих бюджетів і коштів підприємств.

Аналіз базових положень міжнародних документів і вітчизняної законодавчої бази з цих питань дає можливість виділити найважливіші принципи соціального захисту населення на виробництві:

- соціальна справедливість у галузі трудових відносин — рівна винагорода за рівну працю, право на безпеку та гігієну праці, збереження здоров'я і працездатності громадян, відповідна соціальна допомога в разі захворювань і нещасних випадків, високий рівень компенсації загубленої працездатності, забезпечення медичної, соціальної та професійної реабілітації постраждалих на виробництві;

- мінімальний рівень соціальних і професійних ризиків, відповідний захист від них працівників;
- багатосуб'єктність соціального захисту, суб'єктами якого повинні бути держава, роботодавці, професійні асоціації та об'єднання, регіональні органи управління;
- економічна та соціальна свобода працівників у галузі праці — вибір професії з мінімальним рівнем професійних та соціальних ризиків, можливість отримання професійної освіти, місця роботи;

Створення ефективної системи соціального захисту на підприємствах є невід'ємною складовою розвитку суспільства. В умовах сучасного виробництва окремі приватні заходи щодо поліпшення умов праці, для попередження травматизму є неефективними. Тому здійснення їх повинно проходити комплексно, створюючи в загальній системі управління виробництвом підсистему керування безпекою праці, спрямованої на збереження здоров'я та працездатності людини. Розвиток цивілізованої держави може здійснюватися тільки разом з дією соціального захисту населення.

АНАЛІЗ ПОЖЕЖНОЇ НЕБЕЗПЕКИ ЯК ОСНОВА РОЗРОБКИ ПРОТИПОЖЕЖНИХ ЗАХОДІВ

Іваненко А.А.

Науковий керівник – Нестеренко С.В., канд. техн. наук, ст. викладач

Аналіз пожежної небезпеки полягає у визначенні наявності горючих речовин і можливих джерел запалювання, ймовірних шляхів розповсюдження пожежі й необхідних засобів пожежогасіння.

Ймовірність виникнення пожежі (вибуху) в об'єктах, що проектуються, визначають на підставі показників надійності елементів об'єкта (складових частин), що дозволяє розрахувати ймовірність різних ситуацій у виробничому устаткуванні, системах контролю й керування, а також в інших пристроях, що складають об'єкт, які призводять до реалізації пожежовибухонебезпечних подій.

Як вже зазначалося, горюче середовище є обов'язковою передумовою виникнення пожежі. Пожежі або вибухи в будівлях та спорудах можуть виникати або через вибух устаткування, що в них знаходиться, або внаслідок пожежі чи вибуху безпосередньо в приміщенні, де використовуються горючі речовини та матеріали. Залежно від агрегатного стану та ступеня подрібненості речовин, горюче середовище може утворюватися твердими речовинами, легкозаймистими та горючими рідинами, горючим пилом та горючими газами.